

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Espanja)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "ocean ibiza" – Rekisteröintihakemus nro 10 610 525

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2014 asiassa R 2207/2013-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2014 asiassa R 2207/2013-1 tekemän päätöksen ja näin ollen hylkää Marbella Atlantic Ocean Club, SL:n esittämän väitteen ja hyväksyy sanamerkin "ocean ibiza" rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 10 610 525 luokkaan 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kaikki tähän kanteeseen johtaneen asian käsittelystä alemmissa asteissa eli väiteosastossa ja ensimmäisessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 11.1.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-52/11, De Nicola v. Euroopan investointipankki, 11.11.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: C. De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta muuttamaan valituksenalaista tuomiota siten, että tuomiolauselman 2 ja 3 kohta sekä 5, 7, 14, 16–21, 24–27, 29, 32, 35–37, 39–43, 46–55, 57–59, 62–66, 68, 69, 73, 74, 76, 77, 87–91, 93, 95–100, 103, 106, 107, 109–112, 117, 120, 124, 142, 144, 145, 148–153, 161–170, 175–182 ja 184–193 kohta kumotaan. Valittaja vaatii myös asian siirtämisestä muulle virkamiestuomioistuimen jaostolle, jotta se arvioitaisiin eri kokoonpanossa uudelleen kumotuilta osin sen jälkeen, kun vaadittu lääketieteellinen tutkimus on tehty. Valittaja haluaa varata oikeuden lausua kaikista vastapuolen puolustuksen kannalta tarpeellisista tutkintatoimista – olivatpa ne valittajan etujen mukaisia tai niiden vastaisia – sekä esittää kaikki vastaväitteiden kumoamisen kannalta merkityksellisinä pidettävät asiakirjat. Lisäksi hän vaatii oikeudenkäyntikulujensa korvaamista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavaa.

- 1) Valituksenalaisessa tuomiossa tehtyjä ratkaisuja ei ole perusteltu asianmukaisesti.
- 2) Vaatimus liitännäisten asiakirjojen sekä muutoksenhakukomitean käyttäminen ja tarpeettomasti vaatimien asiakirjojen kumoamisesta on jätetty tutkimatta virheellisesti, koska vaatimus koski nimenomaisesti kaikkia muutoksenhakukomitean käyttämiä ja tarpeettomasti vaatimia asiakirjoja.
- 3) Valituksenalaisessa tuomiossa annettu ratkaisu kiusaamisen toteamista koskevaan vaatimukseen perusteltiin tekosyyllä, koska valittajan vahingoksi tehdyn sopimusrikkomuksen toteaminen ei ole pankille osoitettava määräys eikä myöskään periaatteellinen julistus.
- 4) Valittaja katsoo vaatimuksesta määrätä kiusaamisen lopettamisesta, ettei väitetty määräysten antamista koskeva kielto voi olla absoluuttinen vaan sen on joustettava sellaisen menettelyn tapauksessa, jolla loukataan henkilön ihmisarvoa ja perusoikeuksia.
- 5) Valittaja korostaa kiusaamisesta aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevasta vaatimuksesta, että virkamiestuomioistuin yhtäältä hylkäsi hänen valituslautakunnalle esittämänsä vaatimukset ja toisaalta katsoi, ettei Euroopan investointipankin tarvinnut noudattaa sen ratkaisuja, koska velvoittavaa tuomiota ei ollut ja koska muutoksenhakukomitean ratkaisu ei ole pakollinen tai velvoittava eikä myöskään edellytys kanteen nostamiselle.
- 6) Valittaja väittää edellä mainitusta vahingonkorvausvaatimuksesta, että virkamiestuomioistuin erehtyi, kun se moitti häntä siitä, ettei hän ollut täsmentänyt yhtään oikeudellista virhettä, ja kyseenalaisti 3 000 euron vahingonkorvausvaatimuksen aiheellisuuden ja sen perustelut.